

ROZŁĄCZYĆ (19) *vb pf*

o jasne.

W *inf* -łącz- (9), -łącz- (1) *OpecŻyw*; w pozostałych formach -łącz-.

inf rozłączyć, rozłączyć (10). ◊ *fut* 3 sg rozłączy (2). ◊ *praet* 3 sg m rozłączył (3). *f* rozłączyła (2). *n* rozłączyło (1). ◊ [*imp* 2 sg rozłącz.] ◊ *con* 3 sg *f* by rozłączyła (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII(XVIII) w.*

Rozdzielić osoby lub rzeczy dotąd pozostające w bliskim związku, spowodować rozstanie; disiungere *Mącz*, *Calag*; *separare* *Vulg* [w tym: kogo, co (18)] (19) : Czemu ptałze iaycza łą rozney farby/ gdyż ribie wżytko iednacie. (-) Bowiem w ptakach iest ciepłe przyrodzenie ktore może rozłącić to czo ma rozną naturę iako żółtek od białku *GlabGad* H7; Wowczární też Syná człowyeczego nye tylko owce łą/ ále y kożyelkowe. Anye pirwey ye rozłączy/ áliż przydyżye w máyeftaćye swoim z Anyoły fwemi. *KromRozm III* C8v; *Calag* 410a; *CzechEp* 200; [Baczył też, iż Czechowie tak się byli stowarzyszyli z Krzyżaki, że ich trudno było rozłączyć *StryjPoczqt* 249].

rozłączyć z kim, z czym (5): *Pompeium a mea familiaritate disiunxit*, *Pompeyufzá s fémną* rozłączył. *Mącz* 178a; *RejPos* 218; *SkarŻyw* 443; Niż cięnie iáfne łońce/ ze dniem rozłączyło/ Wżytko moc twoiá Pánie y łowo rządziło *GrabowSet* E; *WujNT Matth* 10/35.

Szeregi: »rozłączyć i rozerwać« (1): Chybábyś záś *unionem*, ziednoczenie mowię tych dwu nátur [boskiej i ludzkiej w *Chrystusie*]/ chciał rozłączyć y rozerwác/ á zá tym podobno y niewiem w co obroćić. *CzechEp* 147.

»rozłączyć a rozwieść« (1): Obaczże tu káždy co to iest/ á iáko to iest frogi grzech to márne łákomftwo tego świátá. Bo to iest rzecz pewna/ iż nielza iedno że musi rozłączyć á rozwieść káždego s tym dobrotliwym Pánem iego *RejPos* 218.

a. *O śmierci* (9) : tedy Iezus miły chtzátz wfmierzytz Iudáffa w iego zlofci/ poładzil go na wieczery miedzy sobą ij śwá milá matką/ na znamię ijże ié on miál smętnie rozłączytz drugie nocy. *OpecŻyw* 85v.

rozłączyć z kim, z czym (6): *WisznTr* 10; Niefzczęfna godziná/ ktora mię z mężem miłym rozłączyła/ osierociła. *ArtKanc* R17v; [Biadá/ biadá nam biednym/ przed tym Radziwiłem/ Rozłącz że nas iulf Boże/ z naszym zdrowiem miłym/ Abyfmy nie patrzali/ na swe dzieci/ żony *RymszaDeket* 57]. *Cf Fraza*; *Zwroty*.

Fraza: »śmierć rozłączy« [w tym: z kim (2)] (3): *BielKron* 123v; ZAłofna żoná/ z którą cię śmierć rozłączyła/ Tym twoie zmárłé ciáło kámieniem przykryła. *PudłFr* 27; Wielkie nam vblizenie poćiechy náfzey Chrześcijánfkiey czynią/ ktorzy nas żywe z vmárłemi dziełá/ [...] ábyfmy sobie nic powinni nie byli/ [...] łkoro śmierć nas rozłączy. *SkarKaz* 381a.

Zwroty: »z światem rozłączyć« (2): s tey przyczyny [tj. *sprawności wojska macedońskiego*] o wżytek świát fie [Aleksander] pokuśił/ y łnádnieby był tego dokazał/ by go przed czáfem śmierć s światem nie rozłączyła. *BielKron* 123v; *LatHar* 549.

»z żywotem rozłączyć« (1): gdiby thobie był obiáwion mąż ktory cie ma z żywotem rozłączyć [qui tua fata resolvit]/ tedybys go zábił á thákby [...] *HistAl* L3.

Przen [z czym]:

*W przeciwstawieniu: »rozłączyć ... zjednoczyć« (1): iż káždy ochrzczoney nowym fy e człowiekiem
ítawa/ á to vmieráiąc z Chryśtuśem świátu á żywiąć Pánu Bogu: [...] [przeciwnicy chrztu dzieci] áni
ich z światem chcą rozłączyć/ á z Chryśtuśem ziednoczyć *BiałKat* 261.*

Formacje współrdzenne cf ŁĄCZYĆ.

Cf 1. ROZŁĄCZENIE, ROZŁĄCZONY

PP